

ПРОГРАМА

співбесіди

для осіб, які здобули ОКР «Молодший спеціаліст» і вступають за скороченим терміном підготовки за ступенем вищої освіти «Бакалавр» на спеціальність **101 «Екологія»** за освітньою програмою «Екологія»

I. Пояснювальна записка

Ступінь комфортності та безпечності життя людини значною мірою визначається станом довкілля. Зараз ми стаємо свідками збільшення частоти прояву несприятливих екологічних явищ і екологічних катастроф, а також свідками зникнення популяцій, видів живих організмів і цілих природних комплексів. На цьому тлі зростає потреба у фахівцях, діяльність яких була б спрямована як на перешкоджання деградації довкілля, так і на ліквідацію наслідків цього негативного процесу.

Зараз сільське господарство у зв'язку із його хімізацією, механізацією, стало виробництвом, яке чинить досить потужний тиск на довкілля. У той же час у суспільстві зростає потреба та запит на впровадження у цю галузь екологічно-безпечних технологій та збільшення виробництва якісної, екологічно-чистої продукції.

У процесі навчання за спеціальністю «Екологія» студенти набувають знання та навички у сфері захисту довкілля, природних і антропогенно-змінених екосистем, державного управління і контролю технологічної та природоохоронної діяльності. Вчаться здійснювати лабораторні та польові дослідження, спрямовані на оцінку стану навколишнього природного середовища. Стають фахівцями у галузі екологічного аудиту, консалтингу та моніторингу.

Після завершення навчання випускники цієї спеціальності зможуть працювати в установах природно-заповідного фонду, інспекторами з екологічного контролю, керівниками та співробітниками природоохоронних структур в органах влади, фахівцями та керівниками відділів охорони природи на підприємствах різних форм власності.

Крім того, студенти-екологи активно залучаються до усіх загально-університетських проектів, зокрема тих, які стосуються функціонування студентського самоврядування, а також міжнародної, культурно-масової та еколого-просвітницької діяльності.

II. Зміст програми

Дисципліна 1. Загальна екологія

Мета дисципліни – формування у студентів загального уявлення про довкілля, ознайомлення студентів з основними фундаментальними положеннями загальної екології, вивчення основних методів захисту навколишнього середовища від антропогенної деградації, знайомство з новими підходами і методами екологічно безпечного сільськогосподарського та промислового виробництва, засобами відтворення сучасних ландшафтів та агроландшафтів, шляхами забезпечення виробництва достатньої кількості екологічно чистої продукції.

Основні завдання дисципліни – вивчення найважливіших процесів та зв'язків, що мають місце в біосфері та техносфері, формування чітких і обґрунтованих уявлень про взаємодію і взаємозв'язок усіх компонентів природи, місце та вплив людини на стан навколишнього середовища, вивчення особливостей існування організмів в екосистемах та особливостей функціонування природних екосистем та штучно створених людиною; усвідомлення ролі антропогенного фактора і наслідків його дії на довкілля

Зміст дисципліни : студенти повинні знати : предмет і завдання сучасної екології як науки; сучасні підходи і положення, концепції екосистемної організації життя в біосфері Землі; основні положення теорії В.І.Вернадського про біосферу та ноосферу; геохімічну роль живих організмів, основні біогеохімічні цикли в біосфері: особливості взаємодії і взаємозв'язків всіх компонентів у природничо-соціально-економічній та технологічній сферах; основні глобальні екологічні проблеми і екологічні проблеми України, роль людини і суспільства у їх утворенні і вирішенні; засади сталого (еколого-збалансованого) розвитку суспільства і принципи стратегії збереження довкілля та життя на Землі. **Студенти повинні уміти** : оцінювати роль екологічних факторів у розвитку і функціонуванні різних об'єктів людської діяльності; врахувати екологічні аспекти під час аналізу та вирішення техніко- економічних проблем, реалізації програм розвитку підприємств, галузі виробництва, визначати основні рівні надорганізмової організації живої матерії, давати їх характеристику та визначати основні закономірності життєдіяльності, проводити розрахунки допустимого рівня антропогенного впливу на екосистеми та складати плани заходів щодо охорони довкілля, оцінювати ступінь негативної дії підприємства на навколишнє середовище.

Література

1. Злобін Ю.А. Загальна екологія.- Суми: ВТД "Університетська книга", 2003
2. Білявський Г.О., Бутченко Л.І. Основи екології: теорія та практиcum. - К.: Лібра, 2004.
3. Гайнрих Д., Гергт М. Екологія: dtv-Atlas: Пер. з нім. – К.: Знання-Прес, 2001. – 287 с
4. Бигон М., Харпер Д., Таунсенд К. Екологія. Особи, популяції и сообщества: в 2-х т.- М.:Мир, 1989
5. Основи екології та екологічного права /Бойчук Ю. та ін. – Суми: ВТД Університетська книга, 2004
6. Запольський А.К. Основи екології - К.: Вища шк., 2001
7. Джигирей В.С. Екологія та охорона навколишнього природного середовища.- К.: Знання, 2002
8. Маглыш С.С. Общая экология. – Гродно: ГрГУ, 2001. – 111 с. [Электронный ресурс]
9. Пианка Э. Эволюционная экология. – М.: Мир, 1981. – 400 с [Электронный ресурс]

Дисципліна 2. Моніторинг довкілля

Мета дисципліни – оволодіння студентами теоретичними знаннями і практичними навичками, необхідними в роботі підрозділів, що здійснюють контроль за станом навколишнього середовища, з метою оцінки і прогнозування змін стану довкілля.

Основні завдання дисципліни – вивчення системи спостережень і контролю за станом навколишнього природного середовища з метою розробки природоохоронних заходів, раціонального використання природних ресурсів і попередження кризових екологічних ситуацій, шкідливих або загрозливих для здоров'я людей, живих організмів і їх спільнот, природних комплексів та об'єктів.

Студенти повинні знати : організацію обґрунтованої мережі спостережень; основні завдання та схеми моніторингу; наукове і методичне забезпечення виробничого моніторингу; систему організації спостережень за станом навколишнього середовища; вдосконалення і обґрунтування нормативної бази моніторингу; методи, прилади та системи контролю джерел забруднення навколишнього середовища; програми та терміни спостереження за забрудненням навколишнього середовища; методи обробки даних спостережень за станом біосфери та методи прогнозування змін навколишнього природного середовища. *Студенти повинні уміти*: класифікувати системи моніторингу за відповідними критеріями; налагоджувати систему моніторингу навколишнього середовища; попереджати виникнення кризових екологічних і економічно-господарських ситуацій та розробляти варіанти виходу з них; використовувати уніфіковані методи аналізу та прогнозу властивостей довкілля; доводити необхідність здійснення моніторингу довкілля, спираючись на порівняння природних і антропогенних змін стану біосфери; виявляти динаміку, напрями, масштаби та причини зміни показників функціональної цілісності екосистем; проводити розробку моделей імітаційного прогнозування і вибору управлінських рішень та обґрунтування інвестиційних вкладень.

Література

1. Бурда Р.І. Біологічний моніторинг. Методичні вказівки до проведення практичних робіт для студентів вищих аграрних закладів освіти III-IV рівнів акредитації зі спеціальності 7.070801 – “Екологія та охорона навколишнього середовища”. – К.: НАУ, 2001.– 27с.
2. Дуганов Г.В. Охрана окружающей природной среды. – К.: Вища шк., 1988. Злобін Ю.А. Основи екології. – К.: ТОВ Лібра, 1998.
- 4.
5. Клименко М.О., Прищепя А.М., Вознюк Н.М. Моніторинг довкілля. – Рівне: УДУВГП, 2002. – 232с.
6. Кубланов С.Х., Шпаківський Р.В. Моніторинг довкілля. – К.: Мінекобезпеки, 1998. – 92 с.
7. Методика оцінки і прогнозу еколого-меліоративного стану меліорованих земель. – К.: Держ.комітет України по водному господарству, 2002.
8. Методика проведення комплексу моніторингових робіт у системі Держводгоспу. – К.: Держ.комітет України по водному господарству, 2002.
9. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні в 1998-2002 рр. – К.: Вид-во Раєвського, 1999-2003.
10. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні. – К.: Мінприроди, 1992. – 155 с.
11. Нейко Є.М., Рудько Г.І., Смоляр Н.І. Медико-геоекологічний аналіз стану довкілля як інструмент оцінки та контролю здоров'я населення. – Івано-Франківськ: Екор, 2001. – 350 с.
12. Організація і ведення еколого-меліоративного моніторингу /Під кер. проф. М.І.Ромашенка. – К.: Держ.комітет України по водному господарству, 2002.

Дисципліна 3. Загальна екологія

Мета дисципліни – формування у студентів загального уявлення про довкілля, ознайомлення студентів з основними фундаментальними положеннями загальної екології, вивчення основних методів захисту навколишнього середовища від антропогенної деградації, знайомство з новими підходами і методами екологічно безпечного сільськогосподарського та промислового виробництва, засобами відтворення сучасних ландшафтів та агроландшафтів, шляхами забезпечення виробництва достатньої кількості екологічно чистої продукції

Основні завдання дисципліни – вивчення найважливіших процесів та зв'язків, що мають місце в біосфері та техносфері, формування чітких і обґрунтованих уявлень про взаємодію і взаємозв'язок усіх компонентів природи, місце та вплив людини на стан навколишнього середовища, вивчення особливостей існування організмів в екосистемах та особливостей функціонування природних екосистем та штучно створених людиною; усвідомлення ролі антропогенного фактора і наслідків його дії на довкілля

Студенти повинні знати: предмет і завдання сучасної екології як науки; сучасні підходи і положення, концепції екосистемної організації життя в біосфері Землі; основні положення теорії В.І.Вернадського про біосферу та ноосферу; геохімічну роль живих організмів, основні біогеохімічні цикли в біосфері: особливості взаємодії і взаємозв'язків всіх компонентів у природничо-соціально-економічній та технологічній сферах; основні глобальні екологічні проблеми і екологічні проблеми України, роль людини і суспільства у їх утворенні і вирішенні; засади сталого (еколого-збалансованого) розвитку суспільства і принципи стратегії збереження довкілля та життя на Землі.

Студенти повинні уміти : оцінювати роль екологічних факторів у розвитку і функціонуванні різних об'єктів людської діяльності; врахувати екологічні аспекти під час аналізу та вирішення техніко- економічних проблем, реалізації програм розвитку підприємств, галузі виробництва, визначати основні рівні надорганізмової організації живої матерії, давати їх характеристику та визначати основні закономірності життєдіяльності, проводити розрахунки допустимого рівня антропогенного впливу на екосистеми та складати плани заходів щодо охорони довкілля, оцінювати ступінь негативної дії підприємства на навколишнє середовище.

Література

1. Злобін Ю.А. Загальна екологія.- Суми: ВТД "Університетська книга", 2003
2. Білявський Г.О., Бутченко Л.І. Основи екології: теорія та практикум. - К.: Лібра, 2004.
3. Гайнрих Д., Гергт М. Екологія: dtv-Atlas: Пер. з нім. – К.: Знання-Прес, 2001. – 287 с
4. Бигон М., Харпер Д., Таунсенд К. Экология. Особи, популяции и сообщества: в 2-х т.- М.:Мир, 1989
5. Основи екології та екологічного права /Бойчук Ю. та ін. – Суми: ВТД Університетська книга, 2004
6. Запольський А.К. Основи екології - К.: Вища шк., 2001
7. Джигирей В.С. Екологія та охорона навколишнього природного середовища.- К.: Знання, 2002
8. Маглыш С.С. Общая экология. – Гродно: ГрГУ, 2001. – 111 с. [Электронный ресурс]
9. Пианка Э. Эволюционная экология. – М.: Мир, 1981. – 400 с [Электронный ресурс]
10. Одум Ю. Экология: в 2-х т.- М.: Мир, 1986
11. Корабльова А.І. Екологія. Взаємовідносини людини і середовища.- Дніпропетровськ: Центр економічної освіти, 2001
12. Воронков Н.А. Экология: общая, социальная, прикладная. - М.: Агара, 2000.
13. Николайкин Н.И. и др. Экология.- М.: Дрофа, 2003. Горелов, А. А. Экология [Электронный ресурс] : курс лекций / А. А. Горелов. - М. : Центр, 2002. - 240 с.

Дисципліна 4. Моніторинг довкілля

Мета дисципліни – оволодіння студентами теоретичними знаннями і практичними навичками, необхідними в роботі підрозділів, що здійснюють контроль за станом навколишнього середовища, з метою оцінки і прогнозування змін стану довкілля.

Основні завдання дисципліни – вивчення системи спостережень і контролю за станом навколишнього природного середовища з метою розробки природоохоронних заходів, раціонального використання природних ресурсів і попередження кризових екологічних ситуацій, шкідливих або загрозливих для здоров'я людей, живих організмів і їх спільнот, природних комплексів та об'єктів.

Зміст дисципліни :

Студенти повинні знати: організацію обґрунтованої мережі спостережень; основні завдання та схеми моніторингу; наукове і методичне забезпечення виробничого моніторингу; систему організації спостережень за станом навколишнього середовища; вдосконалення і обґрунтування нормативної бази моніторингу; методи, прилади та системи контролю джерел забруднення навколишнього середовища; програми та терміни спостереження за забрудненням навколишнього середовища; методи обробки даних спостережень за станом біосфери та методи прогнозування змін навколишнього природного середовища.

Студенти повинні уміти: класифікувати системи моніторингу за відповідними критеріями; налагоджувати систему моніторингу навколишнього середовища; попереджати виникнення кризових екологічних і економічно-господарських ситуацій та розробляти варіанти виходу з них; використовувати уніфіковані методи аналізу та прогнозу властивостей довкілля; доводити необхідність здійснення моніторингу довкілля, спираючись на порівняння природних і антропогенних змін стану біосфери; виявляти динаміку, напрями, масштаби та причини зміни показників функціональної цілісності екосистем; проводити розробку моделей імітаційного прогнозування і вибору управлінських рішень та обґрунтування інвестиційних вкладень.

Література

1. Бурда Р.І. Біологічний моніторинг. Методичні вказівки до проведення практичних робіт для студентів вищих аграрних закладів освіти III-IV рівнів акредитації зі спеціальності 7.070801 – “Екологія та охорона навколишнього середовища”. – К.: НАУ, 2001.– 27с.
2. Грищенко Ю.Н., Волкова Л.А. Комплексное использование водных ресурсов и охрана окружающей среды. – К.: УМК ВО, 1989. – 216 с.
3. Дуганов Г.В. Охрана окружающей природной среды. – К.: Вища шк., 1988. Злобін Ю.А. Основи екології. – К.: ТОВ Лібра, 1998.
4. Израэль Ю.А. Экология и контроль состояния природной среды. – М.: Гидрометеиздат, 1984.– Гл.5.– С.237–386.
5. Клименко М.О., Прищепа А.М., Вознюк Н.М. Моніторинг довкілля. – Рівне: УДУВГП, 2002. – 232с.
6. Кубланов С.Х., Шпаківський Р.В. Моніторинг довкілля. – К.: Мінекобезпеки, 1998. – 92 с.
7. Методика оцінки і прогнозу еколого-меліоративного стану меліорованих земель. – К.: Держ.комітет України по водному господарству, 2002.
8. Методика проведення комплексу моніторингових робіт у системі Держводгоспу. – К.: Держ.комітет України по водному господарству, 2002.
9. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні в 1998-2002 рр. – К.: Вид-во Раєвського, 1999-2003.
10. Національна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Україні. – К.: Мінприроди, 1992. – 155 с.
11. Нейко Є.М., Рудько Г.І., Смоляр Н.І. Медико-геоекологічний аналіз стану довкілля як інструмент оцінки та контролю здоров'я населення. – Івано-Франківськ: Екор, 2001. – 350 с.
12. Організація і ведення еколого-меліоративного моніторингу /Під кер. проф. М.І.Ромашенка. –

Дисципліна 5. Агроекологія

Мета дисципліни – формування у студентів знань з агроекології, розкриття основних екологічних проблем, які виникають в аграрному виробництві, їх наслідків для природи і людини.

Основні завдання дисципліни – ознайомитись з сучасними екологічно-безпечними технологіями вирощування сільськогосподарських рослин, особливостями функціонування агроєкосистем та методами керування ними для забезпечення високої продуктивності, економічної ефективності та екологічної збалансованості аграрного виробництва.

Студенти повинні знати: склад і структуру основних типів агроєкосистем; особливості енергообміну в агроєкосистемах; стратегії розвитку аграрного виробництва; методи і заходи створення високопродуктивних і стійких агроєкосистем, шляхи мінімізації негативних наслідків для навколишнього середовища під час ведення аграрного виробництва; інноваційні технології для підвищення екологічного рівня агросфери; принципи проведення агроекологічного моніторингу, аудиту і контролю.

Студенти повинні уміти: здійснювати оцінювання екологічного стану агроландшафтів і природно-ресурсного потенціалу регіонів України; проводити екологічне обґрунтування розвитку аграрного виробництва на певній території; робити екологічну експертизу, визначити енергетичну ефективність вирощування сільськогосподарських культур і функціонування агроєкосистем; розробляти заходи оптимізації структури агроєкосистем, підвищення їх продуктивності та стійкості, мінімізації негативного впливу аграрного виробництва на навколишнє середовище; користуватися спеціальною термінологією, нормативними документами, картографічними матеріалами агроекологічного профілю.

Література

1. Агроекологія : навч. посіб. / О. Ф. Смаглій, А. Т. Кардашов, П. В. Литвак [та ін.] ; М-во освіти і науки України. — К. : Вища освіта, 2006. — 671 с.
2. Агроекологія: теорія та практика : навч. посіб. / ред. В. М. Писаренко. — Полтава : ІнтерГрафіка, 2003. — 318 с.
3. Агроекологія: Посібник / А.М.Фесенко, О.В.Солошенко, Н.Ю.Гаврилович, Л.С. Осипова, В.В. Безпалько, С.І. Кочетова; за ред. О.В.Солошенка, А.М. Фесенко, – Харків:, 2013. – 291с.
4. Землеробство з основами ґрунтознавства, агрохімії та агроекології : навч. посіб. для студ. ВНЗ / М. Я. Бомба, Г. Т. Періг, С. М. Рижук [та ін.]. — К. : Урожай, 2003. — 397, [3] с.
5. Калініченко, А. В. Особливості формування екологічно збалансованих агроєкосистем / А. В. Калініченко, В. М. Писаренко ; Полтав. держ. аграр. акад., Ін-т агроєкол. УААН. — Полтава, 2005. — 368 с.
6. Кучерявий, В. П. Екологія : підруч. для студ. вузів / В. П. Кучерявий. — 2-е вид. . — Л. : Світ, 2001. — 481 с.
7. Писаренко, В. М. Агроекологія : навч. посіб. / В. М. Писаренко, П. В. Писаренко, В. В. Писаренко. — Полтава : [б. в.], 2008. — 255 с.

Дисципліна 6. Екологічний захист агроєкосистем

Мета дисципліни – формування у студентів знань про ресурси корисних організмів, продуктів їх життєдіяльності з метою використання у екологічному захисті агроєкосистем.

Основні завдання дисципліни – вивчити видовий склад корисної ентомофауни та її вплив на чисельність шкідників агроєкосистем і хвороби рослин; ознайомитись з інсектицидами та гербіцидами біологічного походження.

Студенти повинні знати : - основні групи комах ентомофагів, що знижують чисельність фітофагів; ссавців, корисних для біологічного землеробства; значення нематод у екологічному захисті агроєкосистем; способи використання корисних бактерій в екологічному захисті; способи і методи використання вірусів у сільському господарстві.

Студенти повинні уміти: визначати роль різних чинників, що впливають на розвиток ентомофагів у агроценозах; підбирати заходи екологічного захисту у процесі вирощування культурних рослин; здійснювати оцінювання екологічного стану агроландшафтів; робити екологічну експертизу, розробляти заходи оптимізації структури агроєкосистем, підвищення їх продуктивності за рахунок екологічних заходів захисту, користуватися спеціальною термінологією

Література

1. Білик М.О., Євтушенко М.Д., Марютин Ф.М. Захист овочевих культур від хвороб і шкідників у закритому ґрунті.- Харків.: Еспада, 2003.- 464 с.
2. Биологическая защита растений/М. В. Штерншис, Б63 Ф. С.-У.Джалилов, И. В. Андреева, О. Г. Томилова; Под ред.М. В. Штерншис. — М.: КолосС, 2004. — [4] л. ил.: ил. — 264 с.
3. Бондаренко Н.В. Биологическая защита растений. 2-е изд. – М.: Агропромиздат, 1996. – 280 с.
4. Бровдій В.М., Гулій В.В., Федоренко В.П. Біологічний захист рослин.- К.:Світ. 2003 – 352 с.
5. Дядечко М.П., Падій М.М., Шелестова В.С. та ін. Біологічний захист рослин. - Біла Церква, 2001. - 312 с.
6. Лихочвор В.В. Біологічне рослинництво. - Львів: НВФ "Українські технології", 2004. - 312 с.
7. Основи біологічного захисту рослин / за ред. М.П. Дядечка/ -К.: Урожай, 1999. – 270 с.
8. Тряпицин В.А., Шапиро В.А., Щепетильникова В.А. Паразиты и хищники вредителей сельскохозяйственных культур. Л.: Колос, 1998.- 189 с.

Дисципліна 7. Ландшафтна екологія

Мета дисципліни – формування теоретичних знань щодо сутності класичного і сучасного ландшафтознавства. Вивчення методики, проблем та перспектив геоecологічних досліджень. Набуття практичних вмінь і навичок щодо застосування сучасних методик і технологій з ландшафтно-ecологічних досліджень.

Основні завдання дисципліни – ознайомлення студентів зі змістом ландшафтної ecології як науки, об'єктом її досліджень, загальними підходами до геоecологічних досліджень; вивчення морфологічної структури ландшафтних екосистем, їх основних природних компонентів; ознайомлення із функціонально-динамічними аспектами ландшафтної ecології, обігом речовин та енергії у ландшафтних системах; формування уявлень про стійкість та динаміку ландшафтів; ознайомлення з антропогенними змінами геоecологічного простору і його складових; надання практичних навичок з ландшафтно-ecологічних підходів до оптимізації регіональних геосистем, прогнозного картографування.

Студенти повинні знати: загально-історичні, соціально-економічні та наукові чинники виникнення ландшафтознавства; особливості ландшафтно-ecологічного підходу до вивчення природних систем; концепція ecологічної ніші, об'єм та умови перекриття ніш; елементи морфологічної структури ландшафту (фація, урочище, місцевість, ландшафт); вертикальна і горизонтальна структура геосистем; ландшафтна диференціація земної поверхні в цілому і України зокрема; у чому полягають міжелементні і міжкомпонентні відносини в ландшафті; типи ландшафтних територіальних структур; динамічні і міграційні процеси в геосистемі; стійкість та динаміка ландшафтів; антропогенні зміни геоecологічного простору; типологія антропогенних впливів на ландшафтні екосистеми поняття та загальні властивості геосистем; закономірності формування потоків речовини та енергії в природних та антропогенних геосистемах; загальні закономірності еволюції та динаміки геосистем; соціальні функції геосистем; форми стійкості геосистем, нормування антропогенних навантажень

Студенти повинні уміти: давати загальну характеристику стану ландшафту загалом; визначати особливості процесу забруднення та перерозподілу мінерально-енергетичних потоків за певних умов вертикальної та горизонтальної структури геосистем; визначати ecологічну стійкість ландшафту; оцінювати ecологічну стійкість агроландшафтів; прогнозувати стан та розвиток геосистеми і складати прогнозну модель подальшого її розвитку; розробляти заходи запобігання і зупинення деградаційних явищ, використовуючи новітні технології та підходи; запропонувати проект відтворення природного потенціалу різних геосистем, оптимізації природокористування, рекультивації порушених земель виділити ландшафтно-територіальні структури геосистеми; обґрунтовувати відмінність ландшафту від геосистеми і ПТК; виділяти фації, урочища (підурочища) і місцевості в природі; визначити критерії для типології ландшафту; проводити дослідження вертикальної структури ландшафту.

Література

1. Гуцуляк В.М. Ландшафтна екологія: Геохімічний аспект. Чернівці: Наші книги, 2009. – 312с.
2. Василега В.Д. Ландшафтна екологія Навчальний посібник. - Суми: Вид-во СумДУ, 2010. – 303 с.
3. Гродзинський М.Д. Основи ландшафтної ecології: Підручник. - К.: Либідь, 1993.
4. Гродзинский М.Д., Шищенко П.Г. Ландшафтно-ecологический анализ в мелиоративном природопользовании. - К.: Лыбидь, 1993. - 224 с.
5. Гродзинський М.Д. Стійкість геосистем до антропогенних навантажень. - К., 1995.
6. Гуцуляк В.М. Ландшафтно-геохімічна екологія: Навчальний посібник. - Чернівці, 1997.
7. Исаченко Л. Г. Ландшафтоведение и физико-географическое районирование. - М., 1991.-366 с.
8. Исаченко Л. Г. Оптимизация природной среды. - М.: Мысль, 1990- 263с.

Дисципліна 8. Техноекологія

Мета дисципліни – полягає у підготовці фахівців-екологів, які володіють знаннями щодо внесення в навколишнє середовище нових (як правило, не характерних для нього) фізичних, хімічних, біологічних та інформаційних агентів (ксенобіотиків).

Основні завдання дисципліни – вивчення методів запобігання техногенного забруднення довкілля на стадіях розробки, виготовлення та експлуатації технічних систем.

Студенти повинні знати : взаємозв'язки між біосферою та техносферою; фактори середовища та місце в них техногенних факторів; етапи техногенезу та його характерні риси в ХХІ ст.; класифікація ресурсів техносфери та правила їх використання; класифікацію техногенних впливів та емісій; джерела техногенних емісій; шляхи розповсюдження забруднювачів; допустимі рівні техногенного забруднення навколишнього середовища; пріоритетні техногенні емісії та впливи; глобальні негативні ефекти, які супроводжують техногенне забруднення навколишнього середовища; основні типи промислових, енергетичних, транспортних, сільськогосподарських забруднень та їх шкідливість для екосистем; шляхи запобігання забрудненню агросфери.

Студенти повинні уміти: визначати величину індексу антропогенного навантаження на навколишнє середовище; – визначати концентрації шкідливих викидів в атмосферу з різних джерел; проводити екологічну класифікацію якості поверхневих вод України; розраховувати норми викидів і скидів; визначати технологічне навантаження на екосистеми; класифікувати техногенні забруднення за походженням та ступенем небезпечності; приймати обґрунтовані рішення щодо покращання технологій виробництв та закриття екологічно небезпечних виробництв.

Література

1. Клименко Л.П. Техноекологія: Посібник. – Одеса: Фонд Екопринт, 2000. – 542 с.
2. Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища" від 25 червня 1991р. зі змінами;
3. Водний кодекс України від 6 червня 1995 р. зі змінами і доповненнями
4. Лісовий кодекс України від 21 січня 1994 р. зі змінами і доповненнями
5. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2005 р.
6. Закон України "Про тваринний світ" від 3 березня 1993 р. зі змінами і доповненнями
7. Злобін Ю.А., Кочубей Загальна екологія.- Університетська книга, 2003.
8. Злобін Ю.А. Основи екології. – К.: Лібра, 1998. – 248 с.
9. Небел Б. Наука об окружающей среде. Как устроен мир. В 2-х т.- М.: Мир, 1993
10. Одум Ю. Экология: в 2-х т.- М.: Мир, 1986
11. Білявський Г.О., Бутченко Л.І. Екологія (теорія та практикум). Видання третє. - К.: Лібра, 2006. - 368 с.
12. Удод В.М., Трофімович В.В., Волошкіна О.С., Трофимчук О.М. Техноекологія: Нав. посібник.- К.: КНУБА, 2004.- 192с.
13. Зубик С.В. Техноекологія. Джерела забруднення і захист навколишнього середовища. Івано-Франківськ, 2004.

Дисципліна 9. Екологічна безпека

Мета дисципліни – формування загального рівня компетентності щодо закономірностей взаємодії суспільства з навколишнім природним середовищем для забезпечення конструктивного природокористування, формування умінь та навичок оцінювати продовольчу сировину і харчові продукти щодо вмісту забруднювачів.

Основні завдання дисципліни – набуття теоретичних та практичних знань щодо причин виникнення екологічної кризи на планеті; впливу технологій видобутку продовольчої сировини та виробництва харчових продуктів на природне середовище; вивчення законодавчої та нормативно-правової бази України та країн ЄС щодо безпеки та якості харчових продуктів та продовольчої сировини; шляхи забруднення харчових продуктів та продовольчої сировини нітратами, пестицидами, важкими металами, радіонуклідами; принципи використання харчових добавок, шляхи досягнення екологічної чистоти продуктів харчування та продовольчої сировини.

Студенти повинні знати: основні сучасні проблеми безпечності харчових продуктів та продовольчої сировини. Правове регулювання безпечності продуктів харчування та продовольчої сировини. **Студенти повинні уміти:** аналізувати джерела забруднення продовольчої сировини і харчових продуктів, здійснювати контроль за якістю та безпечністю продуктів харчування, запропонувати та використовувати методи утилізації та знешкодження відходів.

Студенти повинні знати: Шляхи забруднення харчових продуктів, забруднення харчових продуктів та продовольчої сировини нітратами, пестицидами, важкими металами, радіаційне забруднення. Харчові добавки. **Студенти повинні уміти:** користуватися навчальною, методичною та науковою літературою з безпеки харчових продуктів та продовольчої сировини. Встановлювати якість продовольчої сировини та харчових продуктів відповідно до існуючих стандартів, нормативів тощо. Визначати головні заходи з визначення безпеки продовольчої сировини та харчових продуктів. Цілеспрямовано впливати на підвищення біологічної цінності, екологічної чистоти та якості продовольчої сировини і харчових продуктів.

Література

1. Бабанская Н.Г., Васильева С.Б., Позняковский В.М. Безопасность продовольственного сырья и пищевых продуктов ДОС Кемерово: Кемеровский технологический институт пищевой промышленности, 2005. - 140 с.
2. Голубев В.Н., Чичева-Филатова Л.В., Шленская Т.В. Пищевые и биологические активные добавки. – М.: АСАДЕМА, 2003. – 200 с.
3. Григорьева Р.З. Безопасность продовольственного сырья и продуктов питания ДОС. Учебное пособие. - Кемерово: Кемеровский технологический институт пищевой промышленности, 2004. - 86 с.
4. Данченко Л.В., Надыкта В.Д. Безопасность пищевого сырья и продуктов питания. – М.: Пищевая промышленность, 1999. – 352 с.
5. Домарецький, Златов Т.П. Екологія харчових продуктів. – К.: Урожай, 1993. – 188 с.
6. Дубініна А.А., Малюк Л.П., Селютіна Г.А. та ін. Токсичні речовини у харчових продуктах та методи їх визначення PDF, Підручник. — К.: ВД «Професіонал», 2007. — 384 с.
7. Пономарьов П.Х., Сірохман І.В. «Безпека харчових продуктів та продовольчої сировини». Навчальний посібник.- К.: Лібра, 2009.-272с.
8. Позняковский В.П, «Гигиенические основы питания, безопасность и экспертиза пищевых продуктов». Учебник – Новосибирск. Сибирское университетское издание, 2002, 555с.
9. Сірохман І.В., Завгородня В.М. Товарознавство харчових продуктів функціонального призначення Навч. пос. [для студ. вищ. навч. закл.] – К.: Центр учбової літератури, 2009– 544 с
10. Тарасенко Є.В., Костюк В.С. Методи контролю харчових виробництв DJVU
11. Шкарупа В.Ф. «Основи екології та безпеки товарів народного споживання». Навчальний посібник .- К. КНТЕУ, 2002. 315с.;

Дисципліна 10. Грунтознавство

Мета дисципліни – формування у студентів міцних знань та умінь із пізнання закономірностей ґрунтоутворення як в часі, так і в просторі; вивчення показників, які характеризують фізико-хімічні властивості ґрунтів, їх зміну в процесі використання; розробка заходів щодо впливу на біологічні і хімічні процеси, що відбуваються в ґрунті і рослинах; вивчення способів застосування добрив з метою їх найефективнішого використання для підвищення родючості ґрунтів.

Основні завдання дисципліни – основним завданням є вивчення конкретних видів ґрунтів у зв'язку з природними факторами і умовами. Являючись функцією природних факторів, ґрунт чітко реагує на зміну будь-якого з них і тому вивчення ґрунту, обов'язково поєднується з ретельним аналізом особливостей клімату, рослинного і тваринного світу, ґрунтоутворюючих материнських порід, рельєфу, історії розвитку території і ґрунтоутворюючого процесу та впливу господарської діяльності людини на еволюцію процесів і перетворення ґрунту.

Студенти повинні знати : геологічну будову Землі, поняття первинних та вторинних мінералів, способів їх утворення, основні представники класів мінералів; магматичні, метаморфічні та осадові породи, їх структуру, текстуру, умови залягання, використання в народному господарстві; гіпергенез, ендегенні процеси; принципи та фактори ґрунтоутворення в різних географічних зонах; морфологічні ознаки ґрунту; класифікацію механічного складу та значення кожної фракції (мінералогічний склад); органічну частину ґрунту; склад та значення гумусу; принципи вбирної здатності ґрунтів; структуру ґрунту, водний режим ґрунту, охарактеризувати його за допомогою коефіцієнта Висоцького; показники кислотності та буферності; фізичні та фізико-механічні властивості ґрунту; значення та склад ґрунтового розчину; тепловий та повітряний режими ґрунту; агрогенетичну характеристику основних ґрунтів України та їх сільськогосподарське використання; кислотність і лужність ґрунтів; хімічна меліорація і окультурювання ґрунтів.

Студенти повинні уміти: визначати основні представники класів мінералів; розпізнавати метаморфічні, магматичні та осадові породи; використовувати знання щодо їх діагностичних ознак; відбирати ґрунтові зразки в польових умовах, підготувати їх до аналізу, визначити механічний склад ґрунтового зразку, вміст гумусу; визначити поріг коагуляції колоїдів, поглинальну здатність ґрунтів, визначити кислотність ґрунту, потребу у вапнуванні та гіпсуванні; визначити ґрунтоутворюючі процеси, особливості ґрунтів Полісся, Лісостепу, Степу та гірських районів Криму та Карпат; завдання охорони ґрунтів та основні заходи по підвищенню родючості ґрунту; читати та складати ґрунтові карти, описувати профілі ґрунтів.

Література

1. Грунтознавство / Д.Г. Тихоненко, М.О. Горін, М.І. Лактіонов; Ред. Д.Г. Тихоненко. – К.: Вища школа, 2005. – 786 с.
2. Назаренко І.І., Польчина С.М., Нікорич В.А. Грунтознавство. – Чернівці: ЧНУ, 2003. – 400 с.
3. Крикунов В.Г. Ґрунти і їх родючість: Підручник. – К.:Вища школа,1993. – 286с.
1. Атлас почв Украинской ССР. Под ред. Н.К. Крупского и Н.И. Полупана. - К.: Урожай, 1999. – 312 с.
2. Довідник з агрохімічного та агроекологічного стану ґрунтів України // За ред. Б.С.Носка, Б.С. Прістера, М.В.Лободи. – К.: Урожай, 1994. – 336 с.
3. Ґрунти Сумської області. – Харків: Прапор. – 1990. – 70 с.

III. Питання співбесіди для вступників на спеціальність 101 «Екологія» за освітньою програмою «Екологія» на перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

ЗАГАЛЬНА ЕКОЛОГІЯ

1. Межі біосфери передусім зумовлені:
2. До ксерофітів належить:
3. Екологічні піраміди, які ніколи не бувають інвертованими (перевернутими) – це:
4. Межа витривалості виду згідно з законом екологічної толерантності Шелфорда – це:
5. Предметом вивчення демекології є:
6. Ґрунтові умови, що впливають на життя і поширення живих організмів – це:
7. Основними компонентами біосфери (за Вернадським) є:
8. Для просторової структури біогеоценозу характерні такі явища:
9. Фактори, рівень яких наближається до межі стійкості організму, називають:
10. Гомеостаз – це:
11. Організми, які під час своєї життєдіяльності мінералізують органічну речовину, називаються:
12. Який біом характеризується наступними ознаками: низький рівень опадів, сухе повітря, великі перепади денних та нічних температур, розташований на 30° на північ та південь від екватора?
13. Надходження в гідросферу таких хімічних елементів, як азот і фосфор, викликає:
14. Які організми називають монофагами?
15. Які гази належать до парникових?
16. Процес утворення поселень типу міст називається:
17. Внаслідок адаптації організмів до умов середовища, що змінюються, відбувається:
18. Наведіть приклад клімаксової сукцесії:
19. На скільки відсотків зменшується кількість органічної речовини при переході з одного трофічного рівня на інший?
20. Екологічна ніша - це:
21. Для яких природно-охоронних територіях розробляється система екологічних стежок та рекреаційних зон?

МОНІТОРИНГ ДОВКІЛЛЯ

1. Організація спостережень за станом біотичної складової біосфери передбачає контроль:
2. Серед джерел забруднень найвищий пріоритет мають:
3. До якого класу пріоритетності забруднювальних речовин відносять діоксид сірки та завислі частинки:
4. Клас пріоритетності забруднювальних речовин, до якого відносять ДДТ та інші хлорорганічні сполуки:
5. Під час організації фонових моніторингу у воді необхідно обов'язково визначати:
6. Під час організації фонових моніторингу в атмосфері необхідно обов'язково визначати:
7. Під час організації фонових моніторингу в ґрунтах необхідно обов'язково визначати:
8. Положення про Державну систему моніторингу довкілля України прийнято:
9. Функції головного координатора в державній системі моніторингу покладено:
10. До групи біологічних факторів забруднень відносять:
11. На 50-100 тис. жителів кількість постів спостережень за атмосферним повітрям має становити не менше:
12. Повний тур ґрунтового моніторингу:
13. Основними забруднювальними факторами у разі радіаційного забруднення є:
14. Термін “моніторинг” навколишнього середовища:
15. Площа, охоплювана системою локального моніторингу, становить (км²):
16. Обов'язковому вивченню в усіх середовищах на фонових станціях підлягають:
17. Біотичний моніторинг – це:
18. Неповна програма спостережень за атмосферним повітрям включає:

19. Сапробізацію викликають:
20. Під прогнозуванням змін стану довкілля розуміють:

АГРОЕКОЛОГІЯ

1. Вміст гумусу в дерново-підзолистих ґрунтах становить...?
2. Вміст гумусу в чорноземі звичайному становить:
3. Гуміни, меланіни, бітуми належать до:
4. Іони NH_4^+ та NO_3^- належать до..?
5. Азотовмісні сполуки рослинних решток під впливом амоніфікуючих бактерій перетворюються на іони...?
6. Процес відновлення нітратного азоту до молекулярного N_2 , або до оксидів NO , N_2O під впливом бактерій називається..?
7. Окислення аміаку до азотної кислоти та її солей під впливом аеробних бактерій – це...?
8. Бактерії роду *Nitrosobacter* перетворюють...?
9. Зв'язування молекулярного азоту відбувається азотфіксуючими бактеріями з роду...?
10. Розкладання органічних речовин ґрунту під впливом бактерій, актиноміцетів, плісневих грибів до аміаку називається...?
11. Органічні речовини мінералізуються в ґрунті за схемою
12. Які ґрунтові водорості здатні фіксувати азот повітря...?
13. Принцип органобіологічної системи землеробства полягає у в створенні родючості ґрунту за рахунок...?
14. Вермикомпост це..?
15. Які заходи здійснюють перед введенням рекультивованої ділянки в сільськогосподарське використання?
16. Одним з найнебезпечніших наслідків зрошення є...?
17. Культури, які потребують нейтрального рН ґрунту і дуже чутливі до підвищення кислотності це ...?
18. Культури, які потребують слабокислого ґрунту (рН 5,6 - 6,0) це ...?
19. Культури, які добре переносять помірну кислотність ґрунту (рН 5,0 - 5,5) і страждають від надлишку кальцію це ...?
20. Як впливає випас на видовий склад травостою?
21. Паразитами дощових черв'яків є...?
22. Оптимальна доза внесення біогумусу це...?
23. Конюшина, люцерна, еспарцет та інші багаторічні бобові трави залишають щорічно в ґрунті певну кількість органічних решток, а саме...
24. Концентрація нітратів у річковій воді не повинна перевищувати ГДК, а саме...?

ЕКОЛОГІЧНИЙ ЗАХИСТ АГРОЕКОСИСТЕМ

1. На якій стадії розвитку кокцинеліди ведуть хижий спосіб життя?
2. Яка форма яець у верблюдки?
3. Які представники твердокрилих є хижаками?
4. Який тип личинки у сонечка?
5. Яка характерна особливість морфології стафілін?
6. Ентомофагом якого шкідника є алеохара ?
7. Яких комах знищують кокцинеліди?
8. У боротьбі з якими шкідниками використовують сонечко родолію?
9. У боротьбі з яким шкідником використовують сонечко криптолемус?
10. До якого ряду відноситься золотоочка?
11. Чим живляться дорослі мухи дзюрчалки?
12. Яких шкідників знищують хижі мухи сирфіди?
13. Чим захищена лялечка у сирфід?
14. Яка генерація у хижої галиці афідімізи?

15. Яких шкідників знищує галиця афідіміза?
16. Де здобувають жертву дорослі мухи-ктири?
17. Які комахи знищують яйця бульбочкових довгоносиків?
18. Назвіть спеціалізованого хижака колорадського жука?
19. До якого ряду відноситься антокорис звичайний?
20. Яких комах знищують личинки дзюрчалок?
21. Яких шкідників знищує хижий кліщ фітосейулюс?
22. Яких шкідників знищують представники роду Екзетастес?
23. На яких шкідниках паразитує габробракон?
24. Паразитом якого шкідника є афелінус?
25. Де зимує афелінус?
26. Якого шкідника знищує енкарзія?
27. Якого шкідника знищує птеромалус лялечковий?
28. Де зимує трихограмма в природніх умовах?
29. Яка генерація у трихограми в природніх умовах?
30. Яких шкідників знищує трихограмма?

ЛАНДШАФТНА ЕКОЛОГІЯ

1. Автор терміна "ландшафтна екологія" – це:
2. "Ландшафтна екологія" – це наука, яка:
3. Хорологічна ландшафтна екологія вивчає:
4. Природно-територіальний комплекс – це:
5. Виберіть морфологічні одиниці ландшафту:
6. Здатність геосистеми виявляти свої основні властивості за певний інтервал часу свідчить про її:
7. Просторовий масштаб 10^2 - 10^4 м² притаманний геосистемам:
8. Якісно своєрідне тіло геосистеми, однорідне за фазовим станом і фізико-хімічними властивостями, має певну масу, специфічне призначення, швидкість змін у часі – це:
9. Об'єм атмосфери, що входить до складу геосистеми, і в якому відбуваються процеси вологообігу, енергообміну, називають:
10. Сума процесів переутворення твердої речовини земної кори на поверхні суші і перерозподілу елементів під впливом ландшафтно-геохімічних умов називається:
11. Геосистеми арктичної зони за кількістю енергії, яку отримують, належать до:
12. Кругообіг води в геосистемі, коли маса води на вході в геосистему дорівнює її масі на виході, є:
13. У геосистемах із непромивним водним режимом:
14. У геосистемах з додатньо-декомпенсованим водним балансом:
15. Резервний фонд геосистеми – це:
16. Міграція мінеральних речовин у геосистемі зумовлена:
17. За ступенем засоленості ґрунтів виділяють геосистеми:
18. В основі продукційного процесу геосистеми лежить:
19. Геотоп – це:
20. Ландшафтна територіальна структура – це:
21. Сезонна динаміка геосистем пов'язана:
22. Коли низхідні потоки вологи в геосистемі переважають над висхідними, і вода, що просочується крізь ґрунт, сягає рівня ґрунтових вод, то така геосистема має ... тип водного режиму.
23. Часткове перехоплення дощових вод фітогеогоризонтами називають:
24. Для геосистеми боліт характерний тип водного режиму.
25. Чинник, значення якого для даної геосистеми знаходиться біля крайніх значень її регіональної ландшафтно-екологічної амплітуди, називають ... чинник.
26. Довготривалу послідовність змін станів геосистеми, орієнтовану на досягнення деякого оптимального для даних умов стану, називають

27. – це антропогенний ландшафт, який виникає в процесі використання земель у сільському господарстві.
28. У зонах відпочинку або в зонах активного туризму утворюється антропогенний ландшафт, що називають
29. Антропогенні ландшафти населених місць з їх будівлями, вулицями, дорогами, садами і парками називають
30. Штучні лісові насадження належать до підкласу лісових антропогенних ландшафтів.

ТЕХНОЕКОЛОГІЯ

1. Головною причиною розвитку глобальної екологічної кризи є:
2. Види альтернативної енергетики, які є найперспективнішими для використання в Україні – це:
3. Основною характеристикою енергетичного палива є:
4. Умовне паливо – це паливо, яке:
5. Вид автомобільного палива, який краще змішується з повітрям і повніше згоряє у двигуні – це:
6. В автомобільному двигуні внутрішнього згорання утворюється найбільше оксиду вуглецю (за інших однакових умов) під час згорання:
7. В автомобільному двигуні внутрішнього згорання утворюється найбільше сажі (за інших однакових умов) під час згорання:
8. У балансі виробництва електроенергії в Україні переважає:
9. Наслідком неповного згорання палива у котельних установках є:
10. Будівництво ГЕС впливає на рівень ґрунтових вод на прилеглих до водосховищ територіях таким чином:
11. Найбільшим негативним наслідком лісозаготівельних робіт під час суцільних рубок на великих територіях є:
12. Джерелом надходження в атмосферу формальдегіду є:
13. З усіх харчових виробництв найбільшими забруднювачами навколишнього середовища є:
14. Характеристика небезпечності шкідливої речовини, яка встановлюється для попередження загальнотоксичної, канцерогенної, мутагенної та іншої негативної дії на організм людини називається:
15. Нормативний розмір санітарно-захисної зони навколо підприємства визначають:
16. Орієнтовно безпечний рівень впливу (ОБРВ) – це:
17. Індекс забруднення атмосфери (ІЗА) вказує, у скільки разів сумарний рівень забруднення кількома речовинами перевищує ГДК:
18. Кількість води, яку необхідно для виробничого процесу і яка встановлена на основі науково обґрунтованого розрахунку називають:
19. Високотоксичний газ, який із гемоглобіном крові утворює стійку сполуку, внаслідок чого гемоглобін втрачає властивість взаємодіяти з киснем та переносити його до клітин організму, не відноситься до газів, які викликають випадання "кислотних дощів" – це:
20. Вміст шкідливих речовин в одиниці об'єму (повітря, води), маси (ґрунту), які у разі дії впродовж певного проміжку часу не впливають на здоров'я людини і не спричиняють несприятливих наслідків для її нащадків – це:
21. Кількість шкідливих речовин, що викидається в повітря за одиницю часу, щоб концентрація забруднювачів повітря на межі санітарної зони не перевищувала ГДК – це:
22. Територію навколо потенційно небезпечного підприємства, у межах якої заборонено проживання населення і ведення господарської діяльності, розміри якої встановлюють проектною документацією за узгодженням із органами державного регулювання безпеки відповідно до державних нормативних документів, називають:
23. Підвищення біологічної продуктивності водойм у результаті нагромадження у воді біогенних речовин називають:
24. Концентрації азоту та фосфору характеризують _____ водойми.

25. До _____ показників якості води, що характеризують санітарний стан, відносять вміст загальної кількості бактерій у воді і кількості бактерій групи E. coli, присутність яких у воді вказує на її зараженість патогенними мікроорганізмами.
26. Показник бактеріального забруднення води, який відповідає числу кишкових паличок в 1 дм³ (1000 мл), називають:
27. Показник бактеріального забруднення води, який відповідає об'єму досліджуваної води в кубічних сантиметрах (або мл), що припадає на одну кишкову паличку, називають:
28. _____ – це споживання води з водного об'єкта або із системи водопостачання з використанням споруд і технічних засобів, а також мереж розподілу і доставки води споживачу.
29. Штучне відновлення ґрунтового і рослинного покриву після його техногенного порушення називають...?
30. Комплекс заходів, направлених на корінне покращання властивостей ґрунту і умов ґрунтоутворення шляхом прямого впливу на ґрунти або опосередкованого через фактори ґрунтоутворення, називають:

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

1. Об'єкт ідентифікують як потенційно небезпечний за наявності у його складі:
2. Паспорт потенційно небезпечного об'єкта підлягає переоформленню:
3. Указ Президента України про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації затверджується Верховною Радою:
4. До надзвичайних ситуацій техногенного характеру не належать:
5. Підставами для оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації не є:
6. Параметри прогнозованої зони хімічного забруднення в межах зони можливого хімічного забруднення (у разі аварійної ситуації) визначають за формою:
7. Оцінювання екологічної безпеки промислового об'єкта не здійснюють за напрямом:
8. Під державною системою екологічної безпеки розуміють:
9. Гранично-допустима концентрація (ГДК) – це:
10. Гранично-допустимий рівень (ГДР) – це:
11. Система екологічних нормативів включає:
12. Нормативи екологічної безпеки атмосферного повітря – це:
13. Гранично-допустимий викид забруднювальної речовини або суміші цих речовин, який визначається у місці його виходу з устаткування – це:
14. Стан навколишнього природного середовища у межах визначеної території, який спостерігають у певний період часу, позитивно або негативно впливає на людину або інші об'єкти – це:
15. Кризова екологічна ситуація – це:
16. Цілковите порушення екорівноваги в природних системах, що виникає в результаті прямого або непрямого впливу людини – це:
18. Залежно від територіального поширення, обсягів, заподіяних або очікуваних економічних збитків, кількості людей, які загинули, розрізняють рівні надзвичайних ситуацій:
19. Залежно від кількості потерпілих (уражених) людей, можна виділити малі НС:
20. Залежно від кількості потерпілих (уражених) людей, можна виділити великі НС:
21. Сіль, гіпс, вапняки, доломіти, крейда, мергель легко піддаються:
22. Найбільш широкого поширення селеві процеси набули:
23. Об'єкт, на якому використовуються або виготовляються, зберігаються, переробляються чи транспортуються небезпечні речовини, біологічні препарати, а також ті об'єкти, що можуть створювати загрозу виникнення аварії – це:
24. Під токсичною дозою розуміють:
25. Усі шкідливі забруднювальні речовини повітря за ступенем небезпечної дії на людину поділяють на: надзвичайно небезпечні (1), мало небезпечні (2), високо небезпечні (3), небезпечні (4), помірно небезпечні (5), безпечні (6).

26. Масштаби хімічного забруднення залежать від величини аварійного викиду (1), метеорологічних умов (2), гідрологічних характеристик (3), типу ґрунту (4), характеру місцевості (5).
27. Визначте породи, які легко піддаються картуванню: сіль (1), гіпс (2), вапняки(3), доломіти (4), крейда (5), мергель (6), пірити (7), гнейси (8), граніти (9), слюда (10), піроксид (11):
28. Нормами радіаційної безпеки встановлюють три категорії осіб, які зазнають опромінювання: А (1),С(2), Б(3), Д(4), В(5), Е(6).
29. Екологічна катастрофа – це:
30. Надзвичайна ситуація (НС) на акваторії – це:

ГРУНТОЗНАВСТВО

1. Процес механічного руйнування і зміни хімічного складу ґрунтоутворних порід в результаті життєдіяльності живих організмів називається:
2. Морени (моренні відклади) – це:
3. Сукупність часточок твердої фази ґрунту з діаметром понад 0,01 мм називається:
4. До факторів ґрунтоутворення не відносяться:
5. До мікроелементів відносяться:
6. Засновником генетичного ґрунтознавства є:
7. Процес розкладу органічних решток до вуглекислоти, води та простих солей називається:
8. Явище поглинання і утримування речовин із ґрунтового розчину, а також колоїдно–розчинених часток, парів, газів і живих мікроорганізмів в ґрунтознавстві отримано назву:
9. Механічне вбирання ґрунту — це:
10. Шлях поліпшення кислих ґрунтів?
11. Частина пасивної кислотності, яка проявляється при взаємодії ґрунту з розчинами гідролітично лужних солей (ацетат натрію рН 8,3), називається:
12. До лужних ґрунтів відносяться:
13. Розміри ґрунтових агрегатів, які належать до мікроструктури:
14. Тип водного режиму зони Полісся України:
15. Пароподібна вода, яку ґрунт поглинає з повітря, називається:
16. Тип температурного режиму ґрунту, при якому середньорічна температура профілю вище 0°C, але ґрунт промерзає не глибше 1 м і на період не більше п'яти місяців, називається:
17. Вкажіть органолептичну ознаку важкого суглинку за мокрого методу визначення за гранулометричним складом:
18. Гумусово-акумулятивний горизонт позначається:
19. Вкажіть номер профілю дерново-середньопідзолистого ґрунту:
20. Чим відрізняються лучно-чорноземні ґрунти від типових чорноземів?
21. Для визначення класу ґрунту за гранулометричним складом згідно з класифікацією Н.А. Качинського треба знати:
22. Зазначте, з яких хімічних елементів переважно складається верхня частина земної кори:
23. До макроелементів відносяться:
24. До штучних радіоактивних елементів відносяться
25. Вміст азоту в гумусі становить:
26. Гумусні речовини світло-жовтого, світло-бурого забарвлення, розчинні у воді й лугах це:
27. Найнижчим вмістом гумусу характеризуються ґрунти:
28. Ґрунтовими колоїдами називають:
29. Фізико-хімічне вбирання ґрунту — це:
30. Перехід ґрунтових колоїдів із стану гелю в стан золю називають:
31. Кислотність ґрунту, яка обумовлена наявністю у ґрунтовому розчині іонів водню називається:
32. Найвищою липкістю будуть характеризуватися ґрунти, які насичені катіонами:
33. Чорноземи утворилися в умовах:
34. Яка форма води в ґрунті найбільш доступна і корисна для живлення рослин?
35. Розшифруйте зміст індексу Igl

36. "Білозірка" – це:
37. Профіль мінерального болотного ґрунту має такий вигляд:
38. Які підтипи чорноземів поширені в зоні Лісостепу?
39. Рекультивація земель – це:
40. З яких елементів складається земна кора?
41. Вивітрювання – це:
42. До лесових ґрунтоутворюючих порід відносяться:
43. Сукупність часточок твердої фази ґрунту з діаметром понад 0,01 мм називається:
44. Гірські породи, на яких формується ґрунт називають:
45. Типовими ґрунтами для гірських провінцій Карпат і Криму є:
46. Найбільше у складі гумусу з хімічної точки зору:
47. Гумусні речовини темно-коричневого або чорного забарвлення, розчинні в слабких лугах це:
48. Під час фізичного вбирання відбувається:
49. Перехід ґрунтових колоїдів із стану золю в стан гелю називають:
50. Кислотність, що виявляється при взаємодії з ґрунтом розчинів нейтральних солей:
51. До кислих ґрунтів відносяться:
52. Фізико-механічні властивості ґрунту це:
53. Випітний тип водного режиму характеризується:
54. Кількість тепла в калоріях, яка необхідна для нагрівання 1 г або 1см³ ґрунту на 1°C, називається:
55. До ґрунтів лісової зони (Полісся) відносяться:
56. Номер пропущеного індексу генетичного горизонту чорнозему карбонатного ...+Нрк+НРк+Phk+Рк:
57. Для яких ґрунтів характерною морфологічною ознакою є наявність кротовин, ховраховин, суслинковин?
58. Який біохімічний процес, що проходить під впливом різних мікроорганізмів, продукти життєдіяльності яких консервують рослинні рештки, називається:
59. Чим відрізняється вилогований чорнозем від типових?

Критерії оцінки співбесіди осіб, що вступають на спеціальність 101 «Екологія» на перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

Програма співбесіди складається з питань з фахових дисциплін, які формують кваліфікованого еколога.

Критерії оцінювання:

За результатами співбесіди комісія приймає рішення про подальший допуск до складання вступних випробувань. Відповіді оцінюються за двобальною системою:

«допущений», «не допущений». Вступники, які отримали оцінку «допущений» допускаються до складання письмового фахового іспиту.